

Љубомир ЦУЦУЛОВСКИ

"Sine ira et studio"

*"Bez omraza i
pri st rasnost"*

Повеќе од јасно е дека
обратот околу Македонија, и сè
што е македонско, сè повеќе се
стега. Тешко може да се
разбере кои се вистинските
причини за ова своевидно
уништување на Македонија.
Единствено преостанува да се
претпоставува, меѓутоа не и да
се шпекуира - врз основа на
фактите кои се на располагање.
Од друга страна, пак, сам по
себе се наметнува впечатокот
дека слична судбина
доживуваат и многу други
држави и народи, кои според
својата традиција, својата
култура и историја не се ништо
поназад од Македонија.

Хрватска е исправена пред истите
предизвици како и Македонија. И
неа, без прекин, ѝ се поставуваат
секакви ултимативни барања, почнувајќи
од потребата да ја превреднува својата
најнова историја од 90-тите години од
минатиот век, па сè до бескрупулозното
барање без каков било надоместок да ги
стави своите води на слободно распо-
лагање на риболовните флоти на Слове-
нија и на Италија, без тие да имаат било
каква слична обврска кон Хрватска. Хр-
ватска, исто како и Македонија, е ставена
пред истата дилема: името (односно, во-
дите) или НАТО. Исполнува, како што и ќе
исполнува, безброј барања кои ѝ се по-

ставуваат како услов за почеток на раз-
говорите. Вистинското влегување во ЕУ и
во НАТО останува за некое неодредено
време. Србија непрекинато се касапи.
Покрај бомбардирањата од 1999 година,
покрај илјадниците бегалци кои ги има
на својата територија (според некои про-
ценки околу 700.000), неодамна ѝ беше
ампутирано и Косово, без било какво
прашање и без било каков пардон.

тија на Франција.

Сличен животен пат има и Хавиер Со-
лана. Очигледно е дека со светот, во
случајов со ЕУ, владеат нечии намесници,
на кои им е сеедно за кого работат, би-
тејќи битни им се функциите, а особено
приходите.

Гледано од овој аспект, Македонија не
е никаков исклучок. Меѓутоа, како што
веќе реков, на Запад тоа се прави по-

**"ДОКОЛКУ МАКЕДОНЦИТЕ СЕ ПРОИЗВОД ОД
ОДНАРОДУВАЊЕТО НА ДЕЛ ОД БУГАРИТЕ, ТОГАШ
СЛЕДИ ДЕКА ТИЕ, БУГАРИТЕ, НЕ СЕ НИКАКОВ НАРОД,
ШТОМ ОД НИВ МОЖЕШ, ПРЕКУ НОЌ, СО ДИРЕКТИВА
НА СТАЛИН ИЛИ НА БРОЗ, ДА СОЗДАВАШ
МАКЕДОНЦИ. ДЕНЕС, ОД НАС 'СОЗДАВААТ'
МАКЕДОНЦИ, УТРЕ МОЖЕБИ ЌЕ 'СОЗДАВААТ'
МУМУРУСЦИ, ЗАДУТРЕ МАРСОВЦИ. 'ТОГАШ, КАКОВ
НАРОД СМЕ НИЕ, БУГАРИТЕ?'"**

Во ништо подобра ситуација не се ни
земјите од ЕУ. На чело на Германија е
поранешната "СКОЈ-евка" Ангела Мер-
кел. Кој може сериозно да тврди дека таа
води своја, автентична германска поли-
тика? Растејќи во Источна Германија, таа
била член на Слободната германска мла-
дина, организација слична на советскиот

суптилно, во ракавици, макар што се про-
сирни. Суштинската разлика е во тоа што
во европските земји сè уште не е дојдено
до толку нагласени сепаратистички про-
цеси, ниту се принудени да функциони-
раат според моделот на т.н. консензуална
демократија, која има толку допирни
точки со демократијата колку што Нерон

РАЗНЕБИТУВАЊЕТО НА МАКЕДОНИЈА И НА БУГАРИЈА

Комсомол. Подоцна, станува членка на
Агитпропот на Академијата за науки на
Германската Демократска Република. По-
тоа, со обединувањето на Источна и За-
падна Германија, станува претседавач на
Христијанско-демократската унија. Значи,
од левичар преминува кон десничар.
Слична е судбината и со денешниот фран-
цуски министер за надворешни работи,
Бернар Кушнер. Пред неодамнешните
претседателски избори во Франција тој
ѝ беше десна рака на социјалистката Се-
голен Роајал. Откако Сеголен ги изгуби
изборите, преку ноќ, Кушнер премина во
противничкиот табор на десничарот Ни-
колас Саркози. Значи, уште еднаш се слу-
чува вртоглаво преминување од леви-
цата кон десницата. Оттука, не може да
се избегне прашањето кога овие луѓе
биле автентични: пред да дојдат на власт
или потоа? Проблемот станува посложен
ако се има предвид дека до 1966 година
Кушнер бил член на Комунистичката пар-

имаше со човечноста. Со воведувањето
на консензуална демократија, благодарне-
ние на Рамковниот договор, Македонија
е пред федерализација. Што значи дека
се наоѓа пред поделба, која ќе оди по
етничка линија.

Од друга страна, пак, новородената
"рожба" наречена Република Косово, уште
неиспилена почнува да поставува улти-
матуми: или признавање на државата или
нема обележување на границите, сеедно
што тие се признати и од ОН. Во Репуб-
ликата работите не се ништо подобри.
Додека припадниците на безбедносните
сили на РМ се принудени да ги враќаат
средствата добиени за нивното учество
во одбраната на татковината (во сумата е
вклучена и каматата!) на терористите од
ОНА им се обезбедија и им се обезбе-
дуваат работни места, се поставија на
значајни функции, а во тек е подготовката
да добијат државни пензии и материјален
надоместок за нанесените штети.

Во исто време, Грција притиска за името како услов за зачленување во НАТО. Кон неа се приклучува и ЕУ. САД се обидуваат "мудро" да посредуваат, макар што спорот е билатерален и не е јасна потребата од било какви посредници. Наеднаш, и Бугарија почнува со притисоци, како на меѓународен план, така и на територијата на Република Македонија, макар што ефектот беше минорен - стотина

не може да влијае врз неговата објективна улога во македонската историја, бидејќи секому му е јасно дека тоа се различни народи, со две различни истории. Навистина, тие истории многу пати се сечат, во одредена смисла дури и се преклопуваат, но тоа не е никаков доказ дека се идентични. Се работи за следново: колку македонските востанија, вклучувајќи го и Илинденското, се дел од ма-

држава и нејзината историографија можат што сакаат да прават, но фактите остануваат такви какви што се. Нивното вреднување, пак, е прашање на совеста.

Почнува да се говори дека бугарската држава овие потези не ги прави случајно. Целта, велат, е да се подготви теренот за припојување на дел од денешна Република Македонија кон Бугарија. За ова прв пат слушнав во 1999 година од неколку оксфордски професори, со лева политичка ориентација. Ми рекоа дека постојат сериозни планови за поделба на Република Македонија. Откако тоа ќе се заврши на Македонците ќе им била понудена, пред сè, од САД, некаква "компензација" за непрекинатата поделба на Македонија. Имено, САД ќе предложеле Вардарскиот дел да се спои со Пиринскиот. Тоа не би било можно без влегување во федерални односи со Република Бугарија. На тој начин, наводно, ќе се поправела историската грешка - во новата федерација ќе се споеле барем двата дела на Македонија. Им реков дека тоа ќе биде ужасно, бидејќи се работи за два различни народи. Се согласија со мојата забелешка. Потоа нагласив дека Бугарија и така не знае како да се справи со "своите" Македонци од Пирин и дека ѝ се потребни уште и вардарските Македонци. Се согласија и со тоа, како што се согласија дека со формирањето на оваа неприродна федерација само ќе се дестабилизираат односите на Балканот. Но, додадоа и дека тоа била целта - целосна дестабилизација.

Во многуте разговори кои сум ги имал со родородни Бугари (мајка ми, Бог да ја прости, беше Бугарка), секогаш сум се уверувал дека кај повеќето Бугари постои јасна свест за различноста на двата народа: бугарскиот и македонскиот. Многумина од нив се плашеа дека некој, налик на светскиот хегемон, може да ги вовлече во војна со Македонија, додавајќи дека немаат намера да гинат за Македонија и за македонскиот народ. Доста им биле нивните маки и проблеми. Во еден разговор со моите братучеди од Бугарија (Пазарџик) ми рекоа дека длабоко се навредени од тезата дека Македонците сме биле разбугарчени Бугари, како резултат на политиката на Коминтерната. Бев зачуден сè додека не ми го објаснија својот револт. Нивната идеја беше следнава: ако Македонците се производ од однородувањето на дел од Бугарите, тогаш следи дека тие, Бугарите, не се никаков народ, штом од нив можеш, преку ноќ, со директива на Сталин или на Броз, да создаваш Македонци. Денес, продолжуваат, од нас "создаваат" Македонци, утре можеби ќе "создаваат" Мумурусци, задутре Марсовци. "Тогаш, каков народ сме ние, Бугарите?" - прашуваа гласно. Сосема ги разбрав. Затоа, денес на секоја запалена бугарска (или "бугарска") глава ѝ препорачувам да си го гледа своето потекло и да не се меша во потеклото на другите народи, за да не се валкаат самите себе. Македонецот, исто како и Бугаринот, знае што е - бил, е и ќе биде Македонец, исто така како што Бугаринот бил, е и ќе биде Бугарин, ништо повеќе и ништо помалку.

ВО ЕВРОПСКИТЕ ЗЕМЈИ СÈ УШТЕ НЕ Е ДОЈДЕНО ДО ТОЛКУ НАГЛАСЕНИ СЕПАРАТИСТИЧКИ ПРОЦЕСИ, НИТУ СЕ ПРИНУДЕНИ ДА ФУНКЦИОНИРААТ СПОРЕД МОДЕЛОТ НА Т.Н. КОНСЕНЗУАЛНА ДЕМОКРАТИЈА, КОЈА ИМА ТОЛКУ ДОПИРНИ ТОЧКИ СО ДЕМОКРАТИЈАТА КОЛКУ ШТО НЕРОН ИМАШЕ СО ЧОВЕЧНОСТА.

собрани мизерници пред новопоставената биста на Тодор Александров во Велес. Не е во прашање припадноста на Александров кон македонската нација и историја, како што не е во прашање припадноста на Хитлер кон Германија и нејзината историја. Прашањето е во нивната улога во историјата на нивните земји. Според тоа, Бугарите можат до бесвест да го слават Тодор Александров, но тоа

македонската историја, толку се дел и од турската историја. Нека се исфрли Карпошевото востание, нека се исфрли Разловечкото востание и нека се исфрли Илинденското востание. Што се добило со овие исфрлања? Не само што се осиромашила македонската историја, туку се осиромашила и турската историја, бидејќи во нивното задушување учествувала турската држава. Затоа, бугарската

